

benoemd), de beslissing van majoor Verhoeff moest worden aanvaard.¹

De verschijning van *Oost-Brabant* drong in Londen tot minister Burger door. Die reageerde onmiddellijk en publiekelijk. Op 26 september deed Radio Oranje namens hem het volgende weten:

'Te Eindhoven (is) verschenen een nieuw dagblad, getiteld *Oost-Brabant* . . . Daar de verschijning van nieuwe dagbladen bij het Persbesluit verboden is en de nieuwsvoorziening voor het bevrijde deel van Brabant voldoende is verzekerd, dient de verdere verschijning van het blad *Oost-Brabant* terstond te worden gestaakt. Ter plaatse dient streng te worden toegezien dat dit verschijningsverbod niet wordt ontduken.'

Burger had nagelaten, bij het Militair Gezag in Brussel te informeren waarom aan *Oost-Brabant* verlof was verleend om te verschijnen – Kruls die voorzag dat de naleving van het door de minister opgelegde verbod in Eindhoven tot deining zou leiden, legde de ministeriële uitspraak naast zich neer. *Oost-Brabant* blééf verschijnen en later in '44 hechtte Burger daar zijn goedkeuring aan nadat hem was gebleken dat het stichtingsbestuur de relaties met de drukkerij van *Het Dagblad van het Zuiden* had verbroken. Al met al was ook dit een vreemde gang van zaken geweest – wie in het betrokken deel van Noord-Brabant kennis nam van het ministerieel verbod van *Oost-Brabant* en vervolgens constateerde dat het blad rustig voortging te verschijnen, kon slechts tot de conclusie komen dat aan een verstandige coördinatie tussen de regering en het Militair Gezag veel ontbrak en dat men in Londen blijkbaar niet in alle opzichten wist hoe het er in bevrijd gebied voorstond.

Dat laatste bleek bij uitstek op een terrein waaraan wij straks ook nog een geheel hoofdstuk zullen wijden: het arrestatiebeleid.

De Binnenlandse Strijdkrachten krijgen arrestatiebevoegdheid

Toen wij de bevrijding van Maastricht en van Eindhoven beschreven, deden wij al uitkomen dat het bij het onmiddellijk arresteren van diegenen die 'fout' waren geweest, nogal ongeregeld toeging. In Maastricht vonden die arrestaties, ca. vierhonderd binnen vier-en-twintig uur, plaats

¹ Brief, 29 sept. 1944, van J. A. van Houten aan A. Pelt (MG, Geheim archief, 271).